

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

20.

Katrs arājs teiks, ka vēlētos arklu, kas dzen dziļāku, platāku vagu. Protams, kāpēc tad staigāt pa tīrumu divreiz un kāpēc gan neskart auglīgos slāņus? Lai vagas dziļums ir Hierarhijas cienīšana, bet vagas platums – kustības nenovirzība. Pasekosim, kur jūtama nepietiekoša Hierarhijas cienīšana, un kur ir Norādījumu nepildīšana. Ievērosim, kur gatavība atkāpties. Ir jāizravē ikkatra tieksme kaitēt. Paceļoties garā, vajag iezīmēt, kur neaizsargātās vietas.

21.

Ar brīnišķiem lūkiem nosieti jūsu apavi garajam ceļam. Kā pagātne, tāpat nogulsies arī nākotne. Satikšanos ar tiem, ko lemts satikt, nevar atvairīt.

22.

Ir skumji noraudzīties, kā cilvēki dara grūtu savu ceļu, bet mūži iemāca izturēties mierīgi pret nepilnīguma īpašībām. Šādas īpašības, protams, sevišķi bēdīga lieta tāpēc, ka laika tik maz.

23.

Cilvēki dažkārt nonāk līdz tādām absurdam, ka katru domu par nākamo dzīvi ieskata it kā par zemes eksistences galu.

Vienīgi miesas labklājības vajadzībām cilvēki pieprasīs no jums jaunas zāles, jaunus norādījumus par barību, bet nevis lai uzlabotu savu nākotni, par kuras izveidošanu nepieciešami nemitīgi rūpēties. Cilvēki nevēlas iedomāties, ka viņu zemes dzīve ir īsāka par visīslaicīgāko pieturu. Godājams ceļinieks īsajā pārnakšņošanas laikā centīsies neapgrūtināt saimniekus, bet viņa apziņa tieksies uz ceļojuma mērķi.

Katrs ceļinieks, kuru apskaidrojusi doma par mūžīgo ceļu, var iet līksmi. Katrā šādā gājienā jāapgūst daļiņa mūžīgās Uguns.

24.

Pieredzējis peldētājs no augstuma metas ūdens dziļumā. Tas izjūt drosmi un prieku, atgriežoties ūdens virsū. Tā arī apzinīgs gars gremdējas miesas matērijā, lai atkal paceltos kalnu sfērās. Pieredze šādu pārbaudījumu pilda ar prieku. Vajag zemes izpaušmēs atrast salīdzinājumus ar Augstākajām Pasaulēm. Arī ceļinieks ir šāds noderīgs piemērs. Salīdziniet ceļinieka izjūtu ar staigāšanu Smalkajā Pasaulē, un jums būs labākā analogija. Tāpat lūkojiet arī atcerēties dažāda veida ceļiniekus, un jūs iegūsit pilnīgu Smalkās Pasaules iemītnieku dzīves ainu. Dažs vispār baidās pat domāt par ceļu. Dažs sapņo par ienesīgumu, dažs steidzas palīdzēt savam tuvākajam. Dažs ir iededzies dusmās; dažs meklē zināšanas. Var iedomāties visas ceļinieku īpatnības un secināt, kuram no tiem ceļš būs vieglāks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

25.

Vajag ļoti nostiprināt zemes esamības jēgu. Vajag to vienkāršot. Pāri visām rūpēm vajag atcerēties, ka ceļš ir tāls, un apgādāties ar pacietību un domām par visu, kas derīgs ceļā. Bet šādu nepieciešamību vajag prast padarīt līksmu. Bez šīs kādības sirds tomēr apmulsīs un tādējādi zaudēs spēku. Tāpat arī jāatskārš, ka vīrišķība nav dalāma no prieka. Jo pat visgrūtākais varoņdarbs nedrīkst būt drūms. Vergs var strādāt grūsirdībā, bet ugunīgais gars pārvērš visu visgaišākajā priekā. Arī siltumu izstaro prieks. Bet atgādiniet, ka prieks, siltums un uguns dzīvo sirdī. Neskopojieties atgādināt šādus sirds iemītniekus. Cilvēki tomēr atceras sirdi un katrs mīl siltumu, nosaucot to par sirsnību. Tāpēc protiet pasacīt vissaprotamākajā formā visiem vispriecīgāko. Tā jūs piekļauvēsit pie cilvēka dvēseles ugunīgajām durvīm.

26.

Garīguma pilns trauks – tā saucam cilvēkus, kuri, pamatodamies uz agrākajiem mūžiem, varoņdarbā apņēmībā paplašina apziņu, un tā apgūst izpratni par evolūcijas pamatiem.

27.

Kurš gan pazīst evolūcijas vajadzības? Kas gan apkopos dzīvības pavedienus? Vienīgi gars saprot, kā neredzamība savijas ar redzamību. Tikai paplašinātā apziņa spēj saprast, kā gars savijas ar darbībām. Tikai tiekšanās apziņa var dot cilvēcei augstāko enerģiju izpratni. Tāpēc katra doma, kas sekmē izplatījuma piesātināšanu, dod cilvēcei Kosma izziņu. Tāpēc, kad uguni Nesēja doma piesātina izplatījumu, tad tā savijas ar augstākajām enerģijām. Tā Mēs no visām dzīvības norisēm novijam Mūsu dzīvības pavedienus. Tā dižā pagātne un varenā nākotne savijas dzīvju varavīksnainajā maiņā. Tā Mūsu orbīta dos cilvēcei jaunu pakāpi.

28.

Cilvēcisko sasniegumu uzskaitē ir paredzēta augstākā sprieguma sfēru apguve iekarošana. Kad cilvēce pieradināsies atskārst zemākā transmutāciju augstākajā, tad būs iespējams sūtīt gara saprašanu. Jo dzīves jēga taču izveidojas no kosmisko staru rakstiem. Vai gan dzīves rakstus neauž stari? Vai gan šie raksti netop vākti gadu tūkstošiem? Šie kosmiskie raksti dod virzienu visām dzīvības norisēm. Kad stari Kosmiskā Magneta nolemti, tad raksts ir spēcīgs un negrozāms. Tā izplatījuma rekordos ir katra gara raksts. Savus sasniegumus var ņemt vērā tas gars, kurš ar savu rakstu ir izdaiļojis dzīves kāpnes ceļā uz evolūciju. Kad gars uzskaita savus sasniegumus kā atmaksu, tad, protams, izveidojas personīgo tieksmju kanāls.

Dzīvju uzskaitē apliecina pilnveidošanos līdz Bezrobežībai.

29.

Gara potenciāla uzplaukumā redzam sintēzi. Cik spēcīgi un pakāpeniski šis potenciāla uzplaukums tiecas uz piepildījumu! Piepildījums magnetizē visu tā gara dzīvju ķēdi,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

kurš pazīst kosmisko likumu. Esamības apstiprinājums tā vada Garu Pastāvot kosmiskajai saplūsmei, likumam ir jāvada un, saskaroties ar Kosmiskā Magneta vibrācijām, trauksmīgais gars savā būtībā pakļaujas saplūsmes pavēlei.

30.

Apļveida trauksnās pastāv visā kosmosā. Turp, kurp tiecas trauksmīgais gars, tur sāk izveidoties viņa dzīvju apli. Tāpēc augšupejas precīzās spirāles uzdevumu nosprauž gars pats. Gara tieksme izpausties rupji, izveido kosmosā atbilstošu apli. Tiekšanās pēc augstākām izpausmēm izveido šādām izpausmēm atbilstošu apli. Šis likums attiecas uz visām izpausmēm. Runājot par Kosmosa centriem, Mēs nosaucam Agni Joga attiecīgos centrus. Enerģijas spēki sadalīti pēc tāpatības un smalkāko enerģiju spēku uzņems smalks organisms. Tā smalko enerģiju asimilācija izveido nozīmēto apli un kosmiskais aplis ar to saskan. Tāpēc Agni Joga sintēzei ir sava apļveida spirāle. Cilvēcei vajag padomāt par savas spirāles radīšanu. Visums ir šādu pasaļu apdzīvots. Cilvēks ir pasaule. Viņa tiekšanās rada pasauli un karmai ir jāizpērk ne vien pasaule – cilvēks, bet arī pasaule – rosme, iekams pasaule nesaplūdīs tiekšanās skaidrībā. Tik bezrobežīgi pasaule apstiprina evolūcijas gaitu.

31.

Dzirksts, kura iededzina radīšanu, ir ieslēpta pašā gara graudā. Šajā principā bāzējas kosmiskās jaunrades pamats. Cilvēka neapdomība virza to uz sfērām, kas novērš no nolemtā ceļa. Senatnē pazina saskari ar izplatījuma uguni un godāja aiziešanu kā jaunas dzīves apliecinājumu. Šajā savstarpēju sakaru uzturēšanas likumā ar izplatījuma uguni un enerģiju apmaiņas principā ietveras visa Esamības būtība. Pasekojiet enerģijas izpausmei, iespējams smalki saskatīt, kādi impulsi rosina enerģijas. Līdzīgi tam, kā ķīmiskā reakcija mēdz atšķirt enerģiju īpašības, tāpat vajag novērot arī impulsa īpašības garā. Bērnu impulsi var dot labākos liecinājumus. Var ierosināt impulsu uz reakciju un iegūt jaunu nokrāsu. Var novērot, kā bērns, pazaudējis vienu īpašību, pielāgos savam garam jaunu enerģiju. Kosmosa plašajā laboratorijā iespējams likt lietā visus daudzveidīgos elementus, bet cilvēce tik lielā mērā pazaudējusi visas iespējamības, ka nostiprināt savstarpēju sakarību bez eksplozijas nav iespējams.

32.

Elementu pretošanās Kosmiskajam Magnetam nostiprinās augstākajā sfērā, bet izziņas pakāpe pievelk Magnetam. Pretošanās Kosmiskajam likumam veicina tikai eksplozijas un atrausmes. Progresēt iespējams tikai saskaņā ar likumu. Ir, protams, apstiprināts daudz tādu pretošanās gadījumu, kuriem piemīt progresa kādība. Visi tie pretošanās gadījumi, kad ved pa trauksnās galveno Vadošo līniju, pievelk garu visaugstākajam. Pretošanās, kad ved pretējā virzienā, iznīcina jaunradi. Esamības mērķis ir veicināt pretošanos, kas lietderīgi iet ar Kosma jaunradi.

Rasu nomaiņas un dzīvju nomaiņas varētu virzīties uz priekšu citā veidā. Cilvēkam piedzimstot un rasēm izveidojoties tiek dots lietderīgs pretošanās apvienojums ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

radošajiem uzdevumiem; un kosmiskais magnetisms visu paredz; un pretošanās rezultāti izpaužas cilvēcē, kā smagnējas celtniecības jauno neīsto pamatu sabrukums. Radot saskaņā ar Kosmisko Magnetu, mēs sasniedzam īstas evolūcijas sākumus.

33.

Nomaiņas likums jaunrada vācot kopā daļas, kas atbilst jaunajām kosmiskajām kombinācijām. Kurp novirzītas daļas, turp pievilksme velk brīvās enerģijas. Tāpēc ikviena jaunā pakāpe ir kosmiskā Magneta pievilksme. Gars, kas izlēmis savu ceļu, protams, tiek pievilktis savam graudam, piepildīdams nolemto kosmisko ceļu. Tāpēc Mūsu likums skan – tiecieties uz Augstāko!

34.

Kā gan lai neapsveiktu nomaiņu! Cik gan brīnišķīga ir garam zemes eksistences nomaiņa pret augstākajām sfērām! Tās sfēras par kurām tik klaji runā kā par nesasniedzamām, patiesi, iespējams sasniegt. Kosmiskā nomaiņa un cilvēka magnets jau iepriekš nosaka jauno formu spriegumu.

35.

Kosmisko nomaiņu laikā noteikti jāskan jaunam tonim. Katrai pakāpei ir bijusi sava attiecīga karma. Uz jauno Manvantaru var piesātināt izplatījumu ar Hierarhijas aicinājumu. Tāpēc Mūsu Mācība ir tik dzīvīga, tāpēc Mūsu Hierarhija tik varena, tāpēc dots lielais fokuss, jo it viss grupējas ap graudu un katrai pakāpei ir savs piesātinājums.

36.

Tikai tas virzītājspēks, kas pārvērš tumšo gaišajā, spēj spēcīgāt garu. Kosmiskā pārveidošanās – tā sauc gara pārveidošanos. Kosmos savā izplatījuma uguns mūžīgajā darbībā pārveido elementus attiecīgās formās. Gars piešķir apziņai visietveramību.

Jaunrades pasaule ir neizsmeļama un cilvēka gara veidojumiem nav kur tverties. Veidojums, kas iemests dzīves ritenī, dos savus rezultātus. Šaura ir tāda izpratne, ka cilvēks izpirks savus nodarījumus, cerēdams izkļiedēt tos izplatījumā. Kā dabas īpašības pierāda mūžīgu procesu, tāpat arī gars iet to pašu ceļu. Ir grūti neatzīt pārveidoto enerģiju bezrobežību!

Kad cilvēka centri spēj pārveidoties par dzīvību radošo uguņu vismalkākajām enerģijām, tad arī katrs dzīves pārkāpums var vai nu sasniegt augstāko spriegumu, vai arī novilkt zemākajā sfērā. Pārveidošanās līdzīgi viesulim nes Bezrobežību.

37.

Augstākais spriegums rada kosmiskās jaunrades jaunu pakāpi. Tās dzīves, ko gars dzīvojis zemā spriegumā, apgaismo dzīves ceļu arniecīgu gaismu. Mēs esam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

redzējuši gribas viesuli, Mēs augsti vērtējam gribas spriegumu. Kā veltījumu pieņemsim uguņu “kausu”, patieso apstiprināto dzīvības principu.

38.

Neslēpsimies zem spilvena, lai glābtos no pērkona. Nepievērsīsimies vissīkākajam, kad pie durvīm klauvē dižais. Vajag sevi pārbaudīt visdažādākajos apstākļos – šeit arī ir visdaudzveidīgāko iemiesojumu noslēpums. Bet cilvēki nespēj saprast, kādejādi karalis pārvēršas par kurpnieku.

39.

Vai gan iemiesotais viens pats var zināt, kad viņš kaut ko sācis vai beidzis? Miesas tērpā neko nav iespējams par sevi zināt. Daudzi mūži auž vienu apziņas audumu un vajag ļaut uzticamajiem Brāļiem noteikt stundu, kad lotoss būs uzplaucis.

40.

“Dzīves grāmatā” ir ieslēgts radošās uguns piesātināts pieplūdums. Augstākās Esamības lappuse var balstīties tikai augstākajā likumā. Un cik ļoti garam jācenšas izprast visus smalkos principus, lai sasniegtu augstāko izziņu. Jo “Dzīves Grāmata” satur it visas rosinošās darbības. Jo “Dzīves Grāmata” taču satur visas dzīvības uguns. Sirds sevī nes Esamības skaistumu un nebeidzamu tieksmi izprast. Patiesi, sirds sasniegumi garantē visas iespējamības. Patiesi, sirds sasniegumi kaldina visas labākās pakāpes.

41.

Tā dzīve piepildās jaunradot un “Dzīves Grāmata” pildās ar daudzveidīgām enerģijām. Gars atrod atbalsi ugunīgajā rosmē. Ugunīgajā rosmē arī sirds atrod atbildes vibrāciju. Gara daiļumā izpaužas visa kosmiskā piepildījuma spēka atskārsme. “Esamības Grāmatā” ierakstīts, ka tiešais ceļš uz piepildījumu ved caur sirdi. Tā kosmiskais likums kāpina garīgos impulsus un izplatījuma dzīve skan daiļumā!

“Dzīves Grāmatā” sacīts, cik majestātisks ir apvienošanās likums un kā šajā likumā salejas kopā visas labākās enerģijas. No cildenajiem impulsiem gars visspēcīgāk kāpina pašreizējās impulsu un ar šo uguni Mēs gūstam piepildījumu. Jo spēcīgāki, jo ugunīgāki!

42.

“Vai gara grauds – Dievišķā sākotne paliek vienmēr nemainīgs, jeb neizmainās tikai viena cikla laikā?”

- Katrā fiziskajā šūnā ir dīglis un kodols, kas cilvēkā atbilst ugunīgajam graudam un gara kodolam. Tā ugunīgais grauds cilvēkā, būdams skaidrās Dievišķās Sākotnes daļa, ir mūžīgi nemainīgs un nesatricināms.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

Gara kodols jeb augstākais Ego cilvēkā aug un pārmainās bezrobežīgi ar nosacījumu, ka tas saņem normālu barību no visiem centriem. Tas ir, ja psihiskā enerģija iedarbina cilvēka augstākos garīgos centrus. Un ja cilvēkam, gara grauda nesējam, izdodas šeit, uz Zemes, apgārot savu būtību ar augstāko centru atvēršanās palīdzību, tai nobeidzot mūsu planētas ciklu jeb ceturto apli, cilvēks mājās tam atbilstīgā sfērā, paturot pilnīgu apziņu un visas uzkrātās enerģijas jeb spējas. Ja arī nākošajos apļos viņš izpaudīs tādu pašu neatlaidīgu tieksanos uz pilnveidošanos, tad tas gluži tāpat saglabās savu nemirstību arī sekojošā starpplanētārajā periodā, un tā līdz bezrobežībai. Bet jāiegaumē, ka pārmaiņas gara graudā var notikt tiklab augšupejas, kā arī lejupejas virzienā. Bet pēc ilgstošas krišanas ir neizsakāmi grūti pacelties.

Tad dažas piezīmes pie jautājuma par aizkapa dzīvi.

Uz ļaužu iebildumu, ka “neviens nav atnācis no viņpasaules un neviens nespēj tajā ieskatīties” jāatbild, ka šis iebildums ļoti netaisns, jo neatbilst patiesībai.

Runājot laba kristieša valodā, šāda iebilduma cēlājam vajadzētu atbildēt, ka ar savu iebildumu viņš noliedz paša Kristus liecības. Jo kristietību nostiprināja, galvenokārt, Kristus pēcnāves parādīšanās mācekļiem.

Tagad neviens inteligents jeb izglītots cilvēks nešaubās, ka Kristus nepiecēlās savā fiziskajā ķermenī, bet gan smalkajā jeb Gaismas ķermenī. Vai gan apustulis Pāvils to nav atkārtoti apliecinājis savos izteicienos – “zūdīgais nevar kļūt nezūdīgs”, vai “nemirsim, bet pārmainīsimies” utt. Arī Evāņģēlijos uzsvarots, ka Kristus pēc savas krusta nāves un augšāmcelšanās parasti kļuvis redzams pēkšņi un tikpat pēkšņi arī izgaisis. Tieši šī pēkšņā parādīšanās un izgaišana (kā tas tagad zinātniski konstatēts), ir raksturīga smalkā ķermeņa īslaicīgajai materializācijai. Gnostiku literatūrā var atrast norādījumus, ka tieši šajos parādīšanās gadījumos Kristus saviem mācekļiem runājis par viņpasaules noslēpumiem.

Visiem, kas vēlas tuvāk iepazīties ar pārzemes parādībām, var ieteikt palasīties visu laikmetu un tautu plašo literatūru par viņpasaules dzīvi. Vairums pat nenojauš, kāds pasaulē milzīgs daudzums darbu par šiem tematiem! Pasaulei nekad nav trūcis redzīgo, kuru pilnīgākie organismi devuši iespēju redzēt to, kas apslēpts rupjajai fiziskajai redzei. Kas gan tagad, tikai tāpēc vien, ka viņš neredz x vai y starus, vai nenojauš, ka izplatījums pilns skaņām, piemēram, radio-viļņiem, iedrošināsies apgalvot, ka tas viss nemaz ne eksistē? Kurš gan būs tik varonīgs un ar šādiem apgalvojumiem piestiprinās sev nejēgas etiķeti? Zinātne jau atklājusi starus, kas spēj padarīt fizisko cilvēku neredzamu? Kas ņemsies apgalvot, ka nākotnē netiks atklāts aparāts, kas dos iespēju ieskatīties viņpasaulē tikpat vienkārši, kā mēs redzam un dzirdam cilvēku ar televīzijas palīdzību, kaut arī viņš atrodas tūkstošiem kilometru atstatumā?

Kādēļ gan cilvēki tā cenšas ierobežot visas iespējas un, vispirmām kārtām, paši sevi? Ja jau tagad dzimst bērni, kuru fiziskā redze redz cauri visblīvākajām vielām, un tas jau vairākkārt pierādīts, tad kāpēc gan neticēt tiem, kas spēj redzēt smalko pasauli un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

arī ar fiziskajām acīm? Šādu ierobežojumu jeb iztēles trūkumu vajag pakāpeniski izskaust, jo citādi nekāds zinātnes progress nav iespējams.

Atgriežoties pie labajiem kristiešiem atkal jāatgādina, ka viņiem vajag ļoti uzmanīgi noliegt viņpasaules esamību. Vai gan viņu pašu cienīto Svēto dzīves apraksti nav pilni visāda veida parādību un Smalkās Pasaules jeb Gaismas Pasaules iemītnieku apmeklējumu?

Iepriecinoša parādība ir tā interese, kāda izpaužas tagad visās civilizētajās zemēs, attiecībā uz to jautājumu pētīšanu, kas saistīti ar tā dēvētajām, “pārdabiskajām” manifestācijām. Anglijā, Amerikā, Francijā, Zviedrijā universitātēs nodibinātas katedras psihisko parādību pētīšanai. Daudzi zinātnieki veltī šiem jautājumiem visnopietnāko vērību. Protams, gandrīz visās Eiropas zemēs un Amerikā jau sen ir Psihisko Pētījumu Biedrības un iegūtajiem rezultātiem ir liela zinātniska nozīme. Pat Itālijā, šai katolicisma citadelē, tagad atļauti šādi pētījumi. Tā plaši izplatībā Bolonijas avīze katru dienu ziedo slejas un iepazīstina lasītājus ar parapsihisko un smalkās pasaules pētīšanas darbību un panākumiem. Minētajā avīzē Dr.Stopolini atstāta savu sarunu ar pazīstamu katoļu baznīcas pārstāvi, par baznīcas nostāju pret šāda veida pētījumiem un rietumos plaši izplatīto spirituālismu. Šī garīgā persona atbildējusi: “Katoļu baznīca savu diženo tradīciju uzticīgs sargs nemaz neaizliedz dažus eksperimentus, ja tos izdara izglītotas un kompetentas personas pētījumu nolūkā. Bet tā sistemātiski tos noliedz, kad tajos piedalās nevēlams un neatbildīgi cilvēki, kas tiecas vienīgi apmierināt savu ziņkāri un neprot izpazīt šādu manifestāciju kādību.”

Jāatzīst, ka šīs garīgās personas piezīme ļoti saprātīga un tikai jāvēlas, lai arī viņa pārējie kolēģi pievienotos šādam kulturālam viedoklim par šiem jautājumiem.

Kas attiecas uz reinkarnāciju, tad Evāņģēlijos ir daudz norādījumu uz to. Tos labi sakopojusi A.Bezante savā “Ezotēriskajā kristietībā”. Reinkarnācijas likums ir visu patieso mācību pamats. Ja mēs to atmetīsim, tad mūsu zemes dzīves jēga zūd pati no sevis. Bez tam, kas gan var apmierinoši izskaidrot to netaisnību, ka viens piedzimst ir skaists, ir bagāts, ir laimīgs, bet otram jāvelk nožēlojama eksistence kā kroplim, vai arī visu mūžu jācīnās ar vissmagākajām netaisnībām un nelaimēm? Pašlaik avīzes un žurnāli, sevišķi angļu valodā, pilni visādiem gadījumiem no tā dēvētās pārdabiskās jeb viņpasaules sfēras.

Retā avīzē trūkst interesantu gadījumu, ko apliecina pietiekami liels skaits liecinieku.

Un tā var apgalvot, ka tagad, kad tik daudz zinātnieku nopietni interesējas par visu, kas saistīts ar psihiskajām manifestācijām, mēs tuvākajā nākotnē būsime varenu atklājumu liecinieki. Tā ar jautājumu par domas raidīšanu uz attālumu jau Amerikā vien nodarbojas ap 40 profesoru. Un vēl nesen šādu eksperimentu iniciators, prof. Mak-Dugls, bija savu kolēģu izsmiets un viņam it kā atņemta pat katedra universitātē.

Neapgāzamu pierādījumu par viņpasaules esamību un dzīvi tajā ir ļoti daudz un daudziem, bet nelaieme tā, ka plašās masas ir ļoti vāji par to informētas. Bez tam, viduslaiku atavisms vēl vienmēr spiež dažus ļaudis katrā tiem nesaprotamā parādībā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

bīties no velna. Tāpat arī daudziem, kas no tiem cietuši, vēl atmiņā inkvizīcijas sārti, tā, varbūt, ir izskaidrojamas arī bailes pieskarties šiem jautājumiem.

Pievienoju interesantas piezīmes – tulkojumus no angļu laikraksta Lahorā, 15.janvārī.

“Šinīs dienās publicēts 1922.g. Kenterbērijas un Jorkas Arhibīskapu sasauktās Komisijas pārskats; komisija apspriedusi kristīgās baznīcas doktrīnas tai nolūkā, lai panāktu anglikāņu baznīcas pārstāvju vienprātību, un arī lai noskaidrotu, par cik dažas domstarpības varētu novērst vai mazināt.

“Dažos punktos komisija protestē pret tradicionālajiem ticējumiem un atmet ieskatu par Bībeles nemaldīgumu, jo tās autoritāte nedrīkst iespaidot pētījumus jebkurā nozarē.

Komisija ieskata vēsturisko liecību par šķīsto iedzimšanu kā nepārliecinošu un paziņo, ka ticība fiziskajai augšāmcelšanās iespējai atmetama.

No otras puses komisija apliecina, ka Kristus augšāmcelšanās bija tik pat reāls un konkrēts notikums, kā krustā sišana (!)

Komisijā bija domstarpības attiecībā uz brīnumu iespēju, bet tā ir vienis prātis, ka Dievs var darīt brīnumu, ja tas Viņam patīk.

Tāpat tā arī apstiprina, ka nevar būt iebildumu pret evolūcijas teoriju, kuras pamatā Esamības grāmatā dotais Pasaules Radīšanas izskaidrojuma secinājums. Visi izglītotie kristieši piekrīt, ka šie izskaidrojumi, pēc savas izcelšanās, ieskatāmi par mītiem un tāpēc mums to nozīme ir drīzāk simboliska nekā vēsturiska.”

Kā redzat, izvirzīto lēmumu loģika visai savdabīga.

Ceru, ka kaut kas no sacītā noderēs. Patiešām, grūti pat iedomāties tos grāmatu plūdus, kas runā par dzīvi smalkajā pasaulē, tie pārpludinājuši Anglijas un Amerikas grāmatu tirgus. Anglijā lielus panākumus gūst par šo tēmu sarakstītās mācītāja G.Vale Owen grāmatas.

Dzīves mācībai vispirms jānostiprina jēdziens par dzīvi arī aiz zemes apvalka robežām. Citādi – kāda nozīme būtu Brālības jēdzienam, ja visvērtīgākajam vajadzētu attīstīties dažu gadu desmitu vajadzību labad. Vajag uzkrāt apziņu ne jau rītdienas vajadzībām, bet mūžīgo ceļu vajadzībām Bezrobežībā. Šo patiesību der atkārtot dienas gaismā, ir naktī.

44.

Plaši apkārt pavīd tumšo ļaužu tipi, reti pamirdz gara uguns. Mūžu tīrums nepavisam vēl nav uzarts, cik daudz atšķirtības vēl un īgnuma!

Bet ja vilcienā cilvēki ir garāmgājēji ceļinieki, tad cik garāmslīdoši mirklīga šīs zemes dzīve ir attiecībā pret Pasauli.

Dažkārt patiesība simbolu aizsegta, un paskaidrot vajag ar dzīves formām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

Ir vajadzība cilvēkam pēc veidiem, kas tam pazīstami, un šo maldu ceļu iedams, gars augšup paceļas uz savu īsto mājokli.

45.

Nav viegli atzīt, ka zemes dzīve ir mirkļa vīzija. To visu nav viegli apjēgt, lai gan cilvēkiem vajadzētu to noģīst jau no dzimšanas.

46.

Zemes domāšanai mūžīgā dzīve ir visneskaidrākais jēdziens. Pat dažādi cilvēki dažreiz pazemo šo jēdzienu līdz dzīves turpināšanai šeit, virs zemes. Kāda maldīšanās! Pasaules atjaunosies, bet Zemes iemītniekiem jāstingst vienā tērpā! Vai gan Skolotājs var domāt par zemes dzīves turpināšanu? Skolotājs domā par mūžīgu dzīvi visās pasaulēs. Bet kādēļ gan cilvēka sirds lūdz pēc mūžīgās dzīves? Sirds lūdzas apziņas mūžīgu dzīvošanu. Tā zina, ka tā būs liela svētība, ja apziņa būs nepārtraukta un augšupeja norītēs nenogurstot – tā māca Brālība.

47.

Tā Mēs sniedzam Mūsu līdzekli darbības nostiprināšanai, bet Mēs noteikti esam pret narkotiskām vielām, kas apklusina un nonāvē intelektu. Kā gan attīstīsies domu kādība, kas tik vajadzīga nākamajai dzīvei, ja mēs to notrulināsim ar indi? Bet medicīna neskopojas ar dzīvo miroņu ražošanu!

48.

Tagad muļķi var ņirgāties, bet Mēs runāsim par mūžīgu augšupeju; muļķi pat kaps neglābs no mūžības. Jābūt brīnišķīgām smadzenēm, lai nesaprastu, ka zemes tērps nav nobeigums. Uguns aicina uz Neaptveramo, pat aklie redz šīs zvaigznītes.

49.

Cik mocoši ir daudzi dzīves novērojumi. Atkarībā no sirds tiekšanās ir iespējams pētīt ārējo rīcību panākumus. Bez tam ir iespējams arī izpētīt tieši kādi tiekšanās novirzieni iespaido ārējo strāvu viļņus. Redzams, ka dažreiz no ikdienības viedokļa raugoties,niecīgam iemeslam ir liels iespaids uz iekšējo norisi un otrādi, ka sīka, necienīga vēlēšanās spēj sagraut jau gatavu celtni. Bet nav parasts piegriezt vērību sirds darbībai. Cilvēki drīzāk ir gatavi uzņemties visādas klizmas, nekā padomāt par to cēloņiem. Tāpat Mēs esam norūpējušies redzot, ka cilvēki magnetisku centru tuvumā spējīgi pieļaut nejēdzīgu domu gaitu, nevēlēdamies iegaumēt, ka tieši šādu centru tuvumā jāievēro īpaša piesardzība. Protams, ikviens jau var domāt par sevi, bet tur, kur gadu tūkstošu gājums, tur ir nevietā tauriņu laidelēšanās. Beidzot taču jāiemācās izturēties samērīgi! Domām par Augstāko jārada augstākais.

50.

Sastingums ir jāpārvar tāpat kā pretīgums. Daudzi nepamana šo postošo pavadoni. Lai gan skaidri novērojams, ka ne vien kaut kādi nezināmi cēloņi, bet, šķietami, paši

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

niecīgākie ikdienišķās dzīves priekšmeti pārtrauc ugunīgās enerģijas pieplūsmi. Ne vien pretīgums, bet kaut kāds sastingums, pāri visiem novērojumiem, aptur darba spriegumu. Visparastākais priekšmets it kā aizēno smadzeņu un sirds svaigumu. Dažreiz auduma zīmējums, vai dziesmas ritms, naža spīdums, vai metāla skaņa, un daudzas citas līdzīgas saraustītas emocijas izsit mūs no parastās tiekšanās. No kurienes šāds sastingums? Kaut kad un kaut kur šīs skaņas un spīdumi, varbūt, bijuši izšķirīgi mūsu eksistencē? Nenoliegsim pagātnes noslāņojumus. Vēl kāds bijušo dzīvju piemērs – gluži lietišķi jāizprot šādi atgādinājumi, var pat pierakstīt tos, kā novērošanas vingrinājumus, bet nevajag garīgi apkrauties ar pagātnes lūžņām. Tāpat var gadīties arī trauksmīgi ierosinoši priekšmeti: var tikai priecāties par tādiem seno dienu pavadoņiem, bet lai arī tie ilgi nepiesaista mūsu uzmanību. Uz priekšu, uz priekšu, tikai uz priekšu! Katrs sastingums ir zaudējums progresīvā kustībā. Cik daudzkārt jau sacīts, ka kustība ir vairogs pret ienaidnieku bultām, tāpēc ejiet ugunīgi. Lai jūsu Uguns mirdz līdzgaitniekiem. Iegaumēsim, ka mums jārada gaisma ar domu.

51.

Lai neviens nesaka, ka nav ticis laikā brīdināts. Lai ceļinieks neaizmirst, ka tam nav jāatgriežas pamestajā mājā, un ka tikai viņš pats var sasniegt Gaišo Pilsētu, kurp aicināts. Lai krustcelēs ceļinieks atgādina visiem par nenovēršamajiem ceļiem.

52.

Sacīts, ka katram cilvēkam savs īpašs uzdevums. Patiešām, ikviens, kas pieņēmis zemes miesu, ir jau vēstnesis. Vai tas nav brīnišķīgi? Tas nekas, ka lielākais vairums neapzinās savu uzdevumu. Šī aizmāršība ir triju pasaļu neatskārsme. Var iedomāties, kā pārvērstos cilvēks, ja tas atskārstu sava zemes ceļa lietderīgumu.

53.

Bērni mācības vielu spēj apgūt neparasti ātri, ja vien ievēro bērna īpatnības. Bērns lielāko tiesu atceras jau agrāk izzināto. Bet it sevišķi vērtīgi ir, ja jaunu zināšanu vietā bērnam palīdz atcerēties to, kas viņā jau uzkrāts. Jo vieglāk tad iemācīties arī jaunus mācību priekšmetus, bet vajag novērot.

54.

Nav spēcīgākas šķīstītavas kā zemes dzīve, ja visas gara potencialitātes sakāpinātas. Tāpat nav arī spēcīgākas Elles, kā gara zemes sērgas. Atzīt Šķīstītavu uz zemes, kā vadošo pasākumu uz Smalko un Ugunīgo pasauli, ir apziņas šķīstīšanas uzdevums. Visām cilvēces tieksmēm uz Neredzamās Pasaules izpazīšanu vajag modināt apziņā domu par šķīstīšanu, kas veicinās zemes ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Jo tikai ceļa vienības jēdziens piespiedīs cilvēkus dzīvot skaisti un mirt kā ceļiniekiem, kas turpina ceļojumu. Kad Pasaule sapratīs šo nepārtraujamo saiti ar Smalko Pasauli, Šķīstītava kļūs par to pašu Mūžīgās Patiesības atveidu. Tāpēc ir tik svarīgi nostiprināt izpratnē dzīves nepārtrauktību, it kā varenā Dzīves Rata turpinājumu. “Kausa” uzkrājumi dod garam lielu spēku Ugunīgajā Pasaulē, bet arī tumsības ceļš dod savu drūmo esamību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

55.

Apziņa ietver sevī visas pagājušo dzīvju pēdas, katras izpausmes atveidu, kā arī katru domu un tiekšanos uz plašāka apvāršņa apgūšanu. Apziņu stimulē "Kauss" un sirds, un katra saspringtā enerģija nogulsnējas ar garu nešķirami saistītajā apziņā. Jo gars, atdaloties no ķermeņa, saglabā visu augstāko un zemāko enerģiju kopumu. Kādi ir nogulsņēmumi, tādi būs nākošie kristāli. I doma, i sirds, i jaunrade un visas citas izpausmes uzkrāj šo enerģiju. Viss ugunīgais gara potenciāls sastāv no dzīvības enerģiju izstarojumiem.

56.

Psihisko enerģiju saņem gars, kas ir gatavs to uzņemt. Ja cilvēki apjēgtu, ka psihiskās enerģijas uzkrāšana vajadzīga ne tikai pašreizējai dzīvei, bet kā pastāvīgs un neatņemams ieguvums un priekšrocība, tad tāda apziņa ievērojamā mērā izdēstu dzīvju robežas. Vai gan apzinoties dzīvi, reizē ar pagātņi nav jārūpējas par nākotni? Tas ir ikkatra zinātnieka tiešs pienākums. Kādreiz zinātnieki izskauda dzīvi, vai gan tagad viņu uzdevums nav pagarināt dzīvi līdz Bezrobežībai?

Tempļu kalpotāju vārdi ir norādījuši uz nākotnes dzīvi, bet šīm liecībām pilnīgi trūkst pamatojumu. Agrākie brīnumi novecojušies, apziņu valdzina īstenība. Iemiesošanās nemītīgo secību apliecina kā senās, tā arī jaunākās mācības. Jūsu literatūrā iemiesošanās un karmas pieminēšana kļuvusi par parastu lietu. Un tomēr šī patiesība maz iespēžas apziņā, citādi tā būtu pārveidojusi visu dzīvi. Bet cilvēku atmiņa dīvainu apsvērumu apgrūtināta. Viņi labprāt nodarbojas ar nevajadzīgām lietām, bet cilvēku iztēles spēja nav tiktāl izkopta, lai spētu aptvert galvenos pamatjēdzienus. Kurpretim viena lietišķas sarunas stunda var uz visiem laikiem pārveidot bērna būtību.

Nemirstīgais cilvēks, vai tas gars nebūtu nākotnes cienīgi? No pelniem atdzimstošais Fenikss, kopš senis apsolīts. Feniksam vajadzīgi spārni, un psihiskā enerģija dos labākos varavīksnes spārnus.

57.

Var novērot, ka cilvēki, kas atceras savas agrākās dzīves, pieder pie visdažādākajiem slāņiem. Tas tikai pierāda, ka pārpasaules likums daudz komplicētāks, nekā uz zemes par to domā. Tālab vēl jo vairāk tas jācienī un jāizpētī. Šādi pētījumi bez šaubām, būs fragmentāri, bet arī šādām fragmentārām zināšanām jāsavirknējas pārliecinošā faktu ķēdē. Jo drīzāk būs iespējams iesākt šādu zemes hroniku, jo drīzāk atklāsies patiesība. Jāsaprot, ka Mūsu paradums nav prasīt aklu ticību. Kāda gan jēga būtu šādai prasībai tur, kur novērošanas spējas un uzmanība dod lielākus rezultātus.

Ir sacīts, ka Visaugstākās audums austs no dzirkstelēm, tātad, ja saskatītu kaut vienu dzirksteli, tas būtu jau liels sasniegums. Bet šajos mēģinājumos panākumi gūstami vienīgi savstarpēji uzticoties. Vērtīgas ziņas var atnest ir bērni, ir lauku ļaudis, gan arī dažādi citi darba ļaudis, kas uztvēruši kaut tikai vienas dzirksteles pieskārienu. Visai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 1.d.

bieži tieši tauta saglabājusi atmiņas, bet kautrējas runāt par tām. Saudzīgi jātuvojas šādām apslēptām krātuvēm. Tās neatvērsies augstprātīgai pratināšanai vai steidzīgam garāmgājējam. Un arī zemes likums liedz pieskarties svētneskartajam. Ārsti ne reti šādu atzišanos nosauks par neprātu.

Mēs jau sacījām, ka visi iekšējās apziņas jautājumi stingri jāpārbauda, bet ja no simt nepareiziem un neskaidriem vēstījumiem viens būs ticams, tad tas jau būs panākums. Tā meklēsim patiesību.

58.

Patiešām, pati domājošā un smalkiem aparātiem apbalvotā cilvēka eksistence ir reāls brīnums, kas nav iedomājams bez pagātnes, tātad arī bez nākotnes.

Tā mūsu dzīve šeit uz zemes ir dota kā vislielākā laime steidzamai virzībai uz Ugunīgo Pasauli.

Zemes dzīve, patiešām, novirzījies no steidzamības atskārsmes. Tā vietā, lai līksmā gatavībā tuvotos mērķim, cilvēki sapņo par dzīves mehānisku paildzināšanu šeit.